

**DOCUMENT D'IDENTITAT:**

1. Història del MIJAC.
  - a. Antecedents: l'Aspirantat d'Acció Catòlica
  - b. Moment fundacional del MIJAC.
  - c. Evolució organitzativa dels primers 25 anys.
    - c.1. Les relacions del MIJAC amb altres realitats
    - c.2. Procés de l'organització interna
2. Les Conviccions.
  - a. Quines són.
  - b. Procés de redacció/elaboració.
  - c. Importància en la vida quotidiana.
3. El MIJAC moviment d'Acció Catòlica.

Com es viuen les quatre notes.

  - a. Moviment evangelitzador.
  - b. Moviment d'infants.
  - c. Moviment organitzat.
  - d. Coopera amb el ministeri episcopal
4. Els membres del MIJAC.
  - a. Els infants
    - a.1. La visió de l'infant des del MIJAC
    - a.2. Organització d'infants
  - b. Els/les animadors/es
    - b.1. El paper de l'animador/a.
    - b.2. Organització d'animadors/es.
5. Els consiliaris i els/les animadors/es de la fe
6. La Iniciació-Formació.
  - a. La Iniciació
  - b. La Formació
  - c. L'iniciador/a-formador/a.
7. Mètodes i mitjans.
  - a. El mètode de la Revisió de Vida.
  - b. Estudi d'Evangelí, celebracions de la fe, pregàries.
  - c. El mitjà de la Campanya.
  - d. Quadern de l'animador/a
8. El MIJAC diocesà i catalanobalear.
  - a. Diocesanitat del MIJAC.
  - b. El Moviment catalanobalear.

## 1. HISTÒRIA DEL MIJAC

### a) Antecedents: l'Aspirantat d'Acció Catòlica

Entre els anys 50 i 60, a Catalunya i a les Illes Balears, no hi havia una realitat de moviment infantil. El que existia era tot un seguit de grups d'infants repartits entre les diferents parròquies de les diòcesis catalanes i de les balears.

El mètode de treball que es duia a terme era el de l'aspirant d'Acció Catòlica: cercles d'estudis sobre temes de formació, colònies d'estiu. De fet, es tractava d'una adaptació dels continguts i de la metodologia pròpia dels joves al món dels infants, sense una autèntica concepció del que és l'infant ni d'un mètode arrelat a la psicologia infantil. Davant aquesta realitat, el Bisbe Gregorio Modrego de la diòcesi de Barcelona, encomanà a l'Ignasi Maria Corominas coordinar aquests grups d'infants i reformar l'Aspirantat.

La tasca de coordinació i reforma es va engegar amb l'edició d'una revista. Aquesta revista, en un primer moment, va rebre el nom de *Responsables* però, per qüestions legals, es va haver de canviar i es va passar a anomenar *Revista MIJAC* -tot i que encara no responia a la realitat posterior que tindria com a nom d'un moviment d'infants-. L'objectiu de la revista era fer arribar la publicació a tots aquells joves que treballaven a les parròquies amb infants i aportar-los eines de treball.

Durant la dècada dels anys 60 i 70, els joves de les parròquies que estaven treballant amb els infants de Barcelona i Girona seguien esforçant-se per coordinar-se, però amb una manca d'objectius i de fites comuns.

I mentre succeïa això a Catalunya, l'Enric Grases -prevere de la Diòcesi de Barcelona que estava de missioner a una parròquia del Camerun on la pastoral d'infants estava orientada d'acord als criteris del moviment francès A.C.E.<sup>1</sup> - va convidar als centres d'infants de Barcelona que es possessin en contacte amb el MIDADE<sup>2</sup>. Aquests centres, juntament amb en Pere Pujolàs de Girona, s'hi van posar en contacte. El MIDADE els va comunicar l'existència d'un moviment d'infants a algunes diòcesis espanyoles: "Movimiento Júnior".

L'any 1975 l'Arquebisbe Narcís Jubany va proposar a l'Enric Grases, que ja havia tornat de la seva etapa missionera, continuar la tasca iniciada per en Corominas a l'Arquebisbat de Barcelona i posar dempeus un moviment evangelitzador d'infants amb perspectiva de moviment català. Així doncs, l'Enric Grases i en Pere Pujolàs començaren a treballar junts, adreçant-se a tots els centres i grups infantils que rebien la Revista MIJAC, proposant-los la creació d'un moviment infantil d'Església a Catalunya. La proposta va ser acceptada per alguns grups dels Bisbats de Barcelona i de Girona, d'aquesta manera es constitueix el MIJAC, amb la mateixa identitat que el MIDADE.

El MIJAC heretava els tres espais concrets que l'Església havia posat en marxa al servei dels infants davant el naixement de l'Aspirantat: el centre parroquial, la catequesi i els moviments educatius. Inscrivint-se dins el quadre que podem anomenar *l'estratègia dels moviments*, el MIJAC ha assumit com a propis un cert nombre de característiques comunes a tots els Moviments, que nascuts a recer de les parròquies, responien a una preocupació d'acollir i de tenir cura dels nens i nenes un dia a la setmana, on es troben i formen les seves *comunitats* (el centre) en relació a la família.

---

<sup>1</sup> A.C.E. Action Catholique des Enfants

<sup>2</sup> MIDADE: Mouvement International d'Action Catholique des Enfants

El 1976 les diòcesis de Barcelona i Girona van ser convidades a participar en l'assemblea anual del "Movimiento Júnior", que en aquests moments estava més consolidat que el Moviment català. El Júnior veia en les dues diòcesis catalanes dues possibles adhesions, però les dues diòcesis sols pretenien establir-hi relacions per l'enriquiment i l'intercanvi que suposarien.

D'altra banda, les diòcesis s'havien d'adherir al Júnior individualment, en canvi des de Barcelona i Girona es volia que aquesta adhesió fos conjunta, com a realitat catalana, i no individualment. L'actitud presa per Barcelona i Girona va ser interpretada com una qüestió política, no com una fidelitat a la pròpia identitat.

## **b) Moment fundacional del MIJAC**

Durant el curs 76-77, en Pere Pujolàs i l'Enric Grases van treballar per incorporar la Diòcesi de Vic on, des de finals dels 60 el Moviment infantil s'havia recuperat sota el nom de Júnior, sense que tingués res a veure amb el Moviment estatal del mateix nom. Al 1977 la diòcesi de Vic va ser convidada a l'assemblea anual del "Movimiento Júnior", malgrat tot, les diòcesis catalanes continuaven defensant que la realitat i especificitat catalana no consistia només en una unió organitzativa, sinó que era una qüestió d'identitat.

Al mateix any en Lluís Sallant de Lleida va entrar en contacte amb Girona, Barcelona i Vic per iniciar el MIJAC en aquest bisbat.

El fet que dues noves diòcesis participessin en el Moviment i els canvis socials i polítics que es vivien a Catalunya en aquells anys, van provocar un canvi en el MIJAC. Com a resposta a aquesta nova situació, els representants del MIJAC en els Bisbats de Vic, Barcelona, Girona i Lleida van redactar i aprovar les Conviccions i el Reglament de funcionament del Moviment. Era l'any 1978 a Manresa. Acabava de néixer el MIJAC de Catalunya amb una clara voluntat de ser un moviment d'infants d'àmbit català que assumia la tasca evangelitzadora de l'Església.

Va començar un període d'articulació interna, de treball amb els/les animadors/es sobre les Conviccions, la iniciació, la militància i el protagonisme dels infants. Tot aquest procés va ésser acompanyat pels bisbes catalans.

Un cop clarament definides les línies del Moviment, a petició de la Diòcesi de Mallorca, l'any 1979, l'Enric Grases hi va anar per iniciar al moviment els grups que treballaven amb infants. Posteriorment, l'any 1986, Tarragona sol·licità la iniciació al MIJAC convertint-se en la darrera diòcesi a adherir-s'hi.

Durant aquest període se celebrà l'Assemblea estatal del Júnior -Castelló-80- on els dos moviments van acordar funcionar com a moviments diferents, quedant les seves relacions reduïdes a: participar de les assemblees de tots dos moviments, una comunicació entre els dos equips permanents i un respecte mutu en l'àmbit territorial dels dos moviments. Com a conseqüència, les relacions directes per formar part del MIDADE es van acabar perquè els seus estatuts només reconeixien un moviment per Estat.

## **c) Evolució organitzativa dels primers 25 anys**

La dècada dels 80 va ser per al Moviment molt important, ja que els/les animadors/es van haver de treballar molt per a consolidar el MIJAC i viure la realitat catalanobalear que s'anava teixint. Van ser uns anys on es van aprofundir les Conviccions i es van formular les línies de treball comú de l'acció educativa i evangelitzadora (les prioritats). En aquesta dècada el MIJAC va evolucionar en una doble dimensió: en tots els àmbits de

les relacions exteriors (eclesial, social i polític) i en la seva organització interna, tant diocesana com catalanobalear.

### **c.1) Les relacions del MIJAC amb altres realitats**

En un primer moment la voluntat de fer-se present en el món social i polític va fer que el Moviment fos membre fundador del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (1979), implicant-se en les plataformes infantils que anaven sorgint dins el marc social del país.

En l'àmbit eclesial, el MIJAC vetllava per tenir una bona relació i comunicació amb els bisbes de les seves diòcesis. El desembre de 1985, els Bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense van escriure el document *Arrels cristianes de Catalunya* per expressar i reafirmar la identitat de Catalunya com a poble; i d'aquesta manera van potenciar la consciència de lloc de pertinença dels moviments cristians del territori català.

Per la mateixa època, els altres moviments especialitzats de Catalunya i les Balears (JOC, JOBAC, MJCC i MUEC) s'anaven extenent i consolidant. El fet de compartir unes mateixes característiques va fer que entressin en contacte i, que el 8 de juny de 1983 es creés el Consell Català de Moviments Especialitzats (CCME). Des d'aleshores han passat més de vint anys de treball amb una idea comuna: compartint les realitats, aprofundint i fent front comú en aquells temes que els identificaven.

Al cap d'un parell d'anys de la creació del CCME va sorgir la idea de crear una plataforma on participessin tots els moviments cristians d'àmbit català. Aquesta proposta va ser una realitat l'any 1990 quan l'Episcopat de Catalunya i les Balears va constituir i aprovar el Secretariat interdiocesà de Pastoral Juvenil (SIPJ) com a òrgan de coordinació de la Pastoral juvenil a Catalunya i Balears que, l'any 1994, elaborà la *Proposta de Pastoral de Joventut per a Catalunya i Balears*.

Un moment decisiu per a les diòcesis de la Província Eclesiàstica Tarraconense va ser la celebració del Concili Provincial Tarraconense (1995), el qual va deixar una forta petjada en el MIJAC. Concretament, en la resolució 29 es veu que el Moviment té els elements propis d'un moviment d'Acció Catòlica: *el Concili Provincial Tarraconense encomana a l'Equip Interdiocesà de Responsables de l'Apostolat Seglar i Laical la tasca de: a) Potenciar els moviments d'Acció Catòlica, d'infants, de joves i adults, en la seva doble modalitat general i especialitzada (obrero, rural, universitària, professional, de la tercera edat, etc.), d'acord amb les notes que la defineixen: assumpció com a pròpia de la finalitat apostòlica de l'Església, direcció exercida pels seglars, l'organització com a element significatiu i eficaç en comunió orgànica amb el ministeri pastoral del bisbe (Apostolicam actuositatem, 20; cf. Christifideles laici, 31; Laics cristians, Església en el món, 124-128) [...]*

Malgrat la coordinació amb els moviments cristians juvenils, el MIJAC tenia un altre objectiu: la Pastoral Infantil. Un objectiu que també va aparèixer articulats en la resolució 28. d del Concili Provincial Tarraconense: *Impulsar una pastoral global d'infància que articuli la tasca de la catequesi i de l'escola amb l'acció en l'àmbit del lleure o dels moviments infantils i que trobi després un entroncament amb la pastoral de joventut*. Aquest projecte encara avui no és una realitat consolidada però sí un camí engrescador que va començar a gestar-se dins del Moviment a finals dels anys 80.

### **c.2) Procés de l'organització interna**

Des dels inicis del Moviment els/les animadors/es veuen necessari crear una estructura per a poder-se organitzar i treballar de manera conjunta per poder créixer i avançar. Aquesta estructura es va treballar i aprovar a l'Assemblea de Sentmenat l'any

1979. Es va crear el Consell Català que, amb la integració de la Diòcesi de Mallorca, va canviar de nom: Consell catalanobalear. Des del principi ha estat el motor del Moviment, ja que ha recollit la veu de les diòcesis i ha potenciat el ritme de treball comú a nivell catalanobalear.

Per tal de potenciar la coordinació el MIJAC té diversos equips d'àmbit catalanobalear; els equips més antics són el de consiliaris i el d'iniciació-formació; i els més nous són l'Equip Cajim i l'Equip de coordinadors/es d'infants.

Pel que fa a l'organització dels infants, durant la dècada dels 80 es va produir una evolució interna important: a les diòcesis començaven a aparèixer les primeres coordinadores diocesanes d'infants que es trobaven per organitzar activitats comunes pels nens i nenes (aplecs, trobades, revistes, campanyes).

L'any 1988, els infants i els/les animadors/es del MIJAC van celebrar el desè aniversari de la seva fundació. Per celebrar-ho es va convocar la 1<sup>a</sup> Trobada d'Infants, la MIJACADA, a Barcelona. La celebració de la MIJACADA va consolidar les coordinadores d'infants que ja existien i en va crear de noves a les diòcesis on no hi havia. Els infants que hi van participar van demanar coordinar-se a nivell catalanobalear. Per aquest motiu es va crear la revista Cassussa i el seu equip de redacció el formaven dos infants de cada diòcesi. Així doncs, s'anava construint un equip d'infants per tot el Moviment.

A l'Assemblea de Sant Martí de Sesgaoles-'92 s'aprovà l'Equip d'Infants de revista com a equip catalanobalear, amb tasques i funcions que anaven més enllà de la publicació Cassussa. Es pretenia que els infants agafessin el protagonisme real del seu moviment, que en fossin el motor i l'ànima. A l'Assemblea de l'any següent, a Girona, l'Equip Cassussa es passà a anomenar CAJIM i dos anys més tard s'aprovà la creació de l'Equip catalanobalear de Coordinadors/es.

L'any 1996, el CAJIM va demostrar la seva capacitat com a equip amb la convocatòria pel 23 de març de 1996 de la 1<sup>a</sup> Assemblea d'infants de Catalunya i les Balears: *Construïm la clau de sol!*. L'objectiu d'aquesta trobada era escollir un lema per treballar tots els infants del Moviment, adaptant-lo a la seva realitat. Aquest lema sempre havia de tenir una actitud o valor que tingués en compte l'acció transformadora. El primer lema escollit, per a ser treballat durant dos anys, fou: "Al teu germà, dóna-li la mà".

En el mateix any, els/les animadors/es van començar tot un treball de reflexió sobre la identitat del MIJAC com a Moviment d'Infants d'Acció Catòlica. El punt de partida va ser com les quatre notes de l'Acció Catòlica es vivien i què implicaven pel Moviment (és massa reiteratiu). Aquest treball va suposar una renovació de la identitat de l'Acció Catòlica d'Infants amb una nova definició del Moviment: *El MIJAC de Catalunya i les Balears es considera Moviment d'Infants d'Acció Catòlica General sense que suposi perdre l'arrelament en els medis on es troba*; definició que es va aprovar per consens a l'Assemblea de Banyoles de 1999.

D'aquesta manera, el MIJAC continua la seva tasca pastoral a les diverses diòcesis que formen part del Moviment. Cadascuna, amb les seves realitats, té un camí comú: que els infants de la nostra Església evangelitzin i siguin testimonis de Jesucrist ressuscitat allà on es mouen.

## **2. LES CONVICCIONS**

### **a) Quines són**

Abans d'enumerar les Conviccions creiem necessari passar a definir què s'entén per convicció.

El *Diccionari de la llengua catalana* defineix *conviccions* com: idees fermes, coses de què hom està convençut, especialment en qüestions religioses, polítiques, socials, etc.

El MIJAC, com a moviment, té set idees fermes que el configuren amb un estil de vida basat en unes opcions comunes viscudes dins d'una dinàmica militant. Aquest estil de vida -viscut amb una actitud crítica i amb responsabilitat- fa viure el moviment entre el que es voldria aconseguir i el que es pot fer. Les Conviccions del MIJAC contempnen aquestes dues dimensions i les fan ser punts de referència fonamentals com a objectius a assolir i viure dia rere dia.

I quins són aquests principis, punts de referència o conviccions que inspiren la pròpia conducta de MIJAC?

1. **Protagonisme:** és un moviment d'infants i dels preadolescents que tendeix cap a un veritable protagonisme d'ells mateixos en la marxa del seu Moviment.
  - Per tant, no és un Moviment de joves que organitza coses pel temps lliure dels nens i nenes.
  - Aprofita normalment estones lliures per reunir-se, però procuren viure l'esperit del Moviment en tots els marcs de la seva vida: família, escola, amics, barri o poble, llocs de diversió, temps lliure, comunitats, llocs de treball...
2. **Arrelament:** és un moviment arrelat a la realitat que l'envolta.
  - Per això ha de ser fidel als diversos ambients on es mou i a la seva realitat de Catalunya i les Balears.
3. **Acció transformadora:** és un moviment d'acció transformadora que suposa una anàlisi prèvia de la realitat.
  - El Moviment vol potenciar les iniciatives dels infants encaminades a actuar en el seu ambient, i actuar-hi per a transformar-lo.
  - Aquesta acció implica als altres nens i nenes i a adults i suposa una anàlisi prèvia que els facilita la descoberta de la realitat que volen transformar.
4. **Opció educativa:** el Moviment és educatiu perquè possibilita créixer i autoeducar-se globalment com a persones, mitjançant la dinàmica descoberta-reflexió-acció transformadora.
  - Perquè sigui educativa, l'acció dels nens i nenes ha d'estar acompanyada per la reflexió i els ha de dur de nou cap a l'acció:
    - una acció dirigida a ells mateixos, fent-los capaços de canviar i créixer (conversió)
    - i una acció dirigida també cap als altres i al seu ambient (transformació de la realitat)
5. **Opció evangelitzadora:** és un moviment evangelitzador perquè vol fer realitat comunitàriament el projecte d'home nou anunciat i viscut per Jesucrist, i és per això que és Moviment d'Església.

- És evangelitzadora en la mesura que els nens i nenes s'esforcen per descobrir els valors del Regne de Déu en el món, per viure'ls i estendre'ls.
6. **Opció pels pobres:** el Moviment fa una opció preferent pels febles, pels dominats, pels marginats, d'acord amb les directrius de l'Evangelí i de l'Església, ja que el projecte d'home nou i de món nou no és viable en el model de la societat dominada per l'egoisme.
- El Moviment, per fidelitat a l'Evangelí de Jesucrist, no pot excloure a ningú, però tampoc no pot ser neutral.
  - El Moviment s'obre a tothom i vol ajudar a tothom. Però per servir realment a tothom, cal fer una opció clara pels més febles i dominats que veuen els seus interessos injustament subjugats als de minories dominants. I això és per dues raons:
    - Perquè, si tenim en compte que la nostra feina és l'extensió del Regne de Déu, en el Regne només hi tenim cabuda si vivim les Benaurances de l'Evangelí;
    - i perquè, si tenim en compte que evangelitzar és, bàsicament, viure i estendre els valors del Regne de Déu, aquests valors no neixen en una realitat assecada radicalment per l'egoisme.
  - Per això el Moviment vol dirigir-se preferentment als nois i noies amb menys possibilitats educatives dels diversos ambients.
7. **L'animador/a: amic i testimoni:** l'animador/a del Moviment, en relació als nens i nenes del seu grup, és un amic i un testimoni.
- Acompanya als nens i nenes del seu grup:
- ajudant-los a expressar-se i a trobar el seu paper
  - animant-los i recolzant-los en les seves accions personals i de grup
  - essent-los un testimoni de persona crítica i compromesa amb els altres en la construcció d'una realitat nova, segons l'Evangelí de Jesucrist.

## **b) Procés de redacció/elaboració**

*Manresa, matinada del 7 de maig del 1978 (5.10):* Així acaba el document on surten redactades les conviccions aprovades per consens en la 1<sup>a</sup> assemblea general d'animadors/es que va tenir lloc a les instal·lacions del col·legi La Salle de Manresa.

La redacció de les conviccions es va donar en un moment molt especial de la societat i de l'Església catalana. Els/les animadors/es d'aquella assemblea estaven als inicis d'una època que es preveia lluminosa després d'uns anys foscos en l'àmbit social, polític i eclesial. La societat catalana prenia consciència de país, de llengua, de cultura, d'història... La democràcia s'anava instal·lant, progressivament, en tots els poders públics. D'altra banda, l'Església vivia plena eferescència d'assimilació i aplicació del Concili Vaticà II, amb totes les descobertes que comportava, vivia en la il·lusió de ser llevat en el món, en especial, allà on les situacions socials més ho requerien i l'Evangelí hi era molt present. Eren joves i adults que estaven en condicions de preguntar-se què eren i què volien ser, d'on venien i a on volien anar. Era un temps apassionant de recerca d'identitats i de lluites per la coherència amb els objectius proposats. I les Conviccions definien i marcaven el camí que volien pel MIJAC.

### **c) Importància en la vida quotidiana**

Aquestes Conviccions no són només fruit del passat, sinó que estan presents en el funcionament quotidià dels centres del MIJAC. Són un referent permanent alhora de preparar, realitzar i revisar les activitats i les accions que els infants realitzen setmana rera setmana.

Així doncs, en el MIJAC els infants són protagonistes, perquè són ells qui decideixen la forma de dur a terme les activitats, les sortides, les accions..., pensen en els objectius i mitjans més adients per a fer-ho i accepten el que diu la majoria. Són protagonistes tots els infants i no només aquells que tenen capacitat de lideratge. Els/les animadors/es acompanyen aquest procés per tal d'impulsar el sentit crític dels infants i per tal que prenguin decisions que els ajudin a viure com fills de Déu i ho sàpiguen transmetre.

El MIJAC entén que l'infant està arrelat a un medi concret, l'acció evangelitzadora no és neutra ni pot fer-se sense tenir en compte els condicionaments i riqueses d'aquells a qui vol arribar per veure-hi la presència de Déu arrelat en la història. Cal conèixer el medi social, territorial i cultural que ens envolta i és cap aquí on s'ha d'adreçar l'acció transformadora.

L'acció dels infants en el MIJAC té com a model la mateixa acció de Jesús. Aquesta acció cerca transformar el nostre entorn, després de reflexionar sobre el treball fet, el vol millorar seguint el model de Jesucrist per descobrir com va actuar en la seva vida. És per això que l'acció interpel·la l'actitud de l'infant envers la família, els amics, l'escola... oferint-li models d'actuació per a viure la seva realitat a la llum de l'Evangeli, d'aquesta manera, els infants entren en un procés que els educa i els forma com a cristians militants.

L'opció evangelitzadora urgeix el MIJAC que prioritzi aquelles accions que promouen l'estil de vida de les Benaurances i a fer-ne pregària i celebració. L'animador/a ha d'ajudar a l'infant a impregnar amb aquest esperit tot el que fa al MIJAC, tant amb l'anunci de la Paraula com amb el seu testimoni personal.

El MIJAC es planteja l'opció pels pobres per fidelitat a l'Evangeli i vol arribar a aquells dels qui ningú se n'ocupa. Aquesta Convicció demana estar oberts a tothom; estar atents a les necessitats dels altres, principalment dels més febles; centrar els esforços en integrar al grup i al Moviment els infants amb unes realitats personals, socials i culturals més difícils.

Finalment, entenem que l'animador/a és un amic quan sap apropar-se a la vida de l'infant i establir-hi llaços d'amistat sense renunciar a la seva missió educativa. I n'és testimoni quan sap orientar, acompanyar i donar seguretat a l'infant per la seva maduresa personal.

### **3. EL MIJAC COM A MOVIMENT D'ACCIÓ CATÒLICA**

El MIJAC és un Moviment d'Acció Catòlica. Un Moviment d'Acció Catòlica General sense que suposi perdre l'arrelament en els medis on es troba. El MIJAC participa de l'única Acció Catòlica i viu de la complementarietat de les seves dues modalitats General i Especialitzada.

És un Moviment d'A.C. General perquè participa de la pastoral general de l'Església en el món infantil. Vol donar resposta evangelitzadora dintre del territori concret d'una parròquia. Per això, els infants poden (i nosaltres els hem de possibilitar) participar en la vida eclesial als diferents nivells: parròquia, arxiprestat, diòcesi.

Però l'infant (i la seva família) pertany a un medi concret. Per tant, el MIJAC en el medi no pot perdre l'arrelament on es troba perquè participa en l'evangelització del medi on pertany cada grup d'infants i cada centre. Probablement, molts infants d'aquests medis no sentirien parlar mai de Jesús si els infants militants del MIJAC, companys seus allà on són, no ho fessin. I, recíprocament, l'Església sabria ben poc de la vida dels infants de certs medis si els infants del MIJAC no li transmetessin.

Com a moviment d'Acció Catòlica el MIJAC vol ser fidel a les quatre notes específiques dels moviments d'Acció Catòlica. Per tant, el MIJAC

1. És un Moviment evangelitzador
2. És un Moviment de laics
3. És un Moviment organitzat i coordinat
4. És un Moviment cooperador del Ministeri Apostòlic

#### **a) El MIJAC és un Moviment evangelitzador**

La finalitat del Moviment és la missió única de tota l'Església: L'evangelització.

Els infants evangelitzen a d'altres infants i els/les animadors/es acompanyen en aquest procés.

Aquesta evangelització té dues vessants:

- Estar al servei dels infants que encara no hi són.
- Formar els infants ja iniciats (ja formen part del MIJAC) perquè puguin portar la Bona Nova de Jesús fora del Moviment.

La missió del MIJAC és oferir als infants d'un ambient, medi, barri, poble, parròquia..., la trobada personal amb Jesús Ressuscitat perquè entrin en comunió amb Ell, amb el Pare i entre els germans.

Per això, tots els objectius del Moviment han d'estar en funció d'aquesta evangelització.

#### **b) El MIJAC és un Moviment de laics**

El MIJAC és un moviment d'infants acompanyats per animadors/es i consiliaris. Uns infants que es coordinen, decideixen i actuen per a ésser fidels a Jesús i als infants i adults dels seus medis, participant així de la corresponsabilitat amb la resta de l'Església local.

Els infants són els agents (no només els subjectes) de l'evangelització. Són llevat en la massa, la mateixa Església és present allà on hi ha un infant militant.

Perquè creiem que l'Infant és persona ja ara. Una persona:

- Creada per Déu Pare i cridada per Ell a ser feliç.

- Salvada per Jesucrist. Jesús beneeix els infants i proclama que ells també són capaços de viure i construir el Regne de Déu.
- Acompanyada per l'Esperit Sant que acaba l'obra de Déu, impulsa la missió del cristià i el guia a l'interior de la comunitat de Fills de Déu.
- Enviada a transformar el món perquè és capaç d'adonar-se de les situacions de mal, valorar-les i posicionar-s'hi per transformar-les segons l'Evangeli.
- Membre de l'Església ja, ara i aquí, cridat a créixer a l'interior de la Comunitat i enviat per la mateixa Església a anunciar el Regne de Déu.

### **c) El MIJAC és un Moviment organitzat i coordinat**

El MIJAC és un Moviment on els infants s'organitzen. Per aconseguir tot això, els/les animadors/es i consiliaris també s'organitzen per acompanyar els infants en tot aquest procés.

L'organització ajuda a fer experiència visible d'Església: Som molts però en un sol cos.

Amb l'organització volem aconseguir que:

- Els infants militants es trobin amb Jesús Ressuscitat que camina i compta amb ells.
- El Regne de Déu creixi enmig de la vida, especialment de la vida dels que encara no hi són.

### **d) El MIJAC és un Moviment cooperador del Ministeri Apostòlic**

Des del Moviment no ens inventem res: transmetem un Evangeli i vivim una fe que és l'Evangeli i la fe dels Apòstols que rebem de l'Església pel Bisbe. I aquest únic Evangeli el fem vida allà on som.

El bisbe diocesà té el MIJAC perquè, mitjançant els infants (receptors però sobretot agents de l'evangelització) la Bona Nova de Jesús Ressuscitat arribi on no hi arribaria des de les altres realitats diocesanes: als infants i adults més allunyats de l'Església. Perquè on hi ha un infant militant del MIJAC, l'Església hi és present.

El Moviment és, per tant, un mitjà de relació en una doble vessant:

- És la veu de l'Església en el món dels infants
- És la veu dels infants dins de l'Església

Aquesta doble vessant és la que enriqueix l'Església i el món infantil i hem d'estar atents a escoltar les dues veus.

Per tant, com a Moviment d'Acció Catòlica, creiem que el MIJAC, acompanyat per l'Esperit de Jesús que es vessa especialment en el cor dels més petits, ajuda els infants que:

- Visquin la fe com a comunitat de fills de Déu i l'anunciïn.
- Transformin radicalment la vida fent d'ella una ofrena celebrada i compartida.
- Posin la seva vida al servei dels altres per a construir el Regne de Déu,
- Siguin responsables de la bona marxa del seu Moviment i de l'Església. Per tant, que es puguin coordinar entre si, amb altres realitats d'Església d'àmbit parroquial, diocesà, catalanobalear, perquè sigui escoltada la seva veu.
- Siguin i se sentin enviats per l'Església a transmetre la Bona Nova als infants i adults del seu entorn.

## **4. ELS MEMBRES DEL MIJAC**

### **a) Els infants.**

En aquest apartat destaquem tres temes: d'una banda descrivim la nostra visió dels infants, i de l'altra, la necessitat d'apropar-se al seu món per ser veritables agents educatius i procés militància i organització.

#### **a.1) La visió de l'infant des del MIJAC**

La visió que té el MIJAC dels infants es pot resumir en quatre punts:

1.- El nen és una persona des d'avui i no un *objecte* a construir pel demà.

El Moviment considera els infants com a persones, en un canvi constant, amb una capacitat de viure totes i cadascuna de les dimensions de la persona.

La societat, en general, creu en el nen com un *projecte d'home*. Aquesta visió no la compartim perquè suposa no tenir-lo en compte degudament i perquè és una visió feta, totalment, des de fora del seu món.

Per tant, cal afirmar d'entrada que el Moviment no considera l'infant com un *aprenent d'home*, tal com és valorat, desgraciadament, per una societat que en té cura d'una manera paternalista.

2.- L'infant realitza un procés de militància dins del Moviment.

El Moviment creu que l'infant és capaç de viure un procés de militància acompanyat per altres infants del grup i per l'equip d'animadors/es. Des del començament, l'infant ja és el protagonista de les accions que es duen a terme en el Moviment perquè és capaç de descobrir les situacions que envolten la seva vida o entorn, de reflexionar a la llum de Jesucrist i créixer en la responsabilitat tot vinculant-se a un grup per opció personal.

\* Vegeu document *Procés a la militància dels infants*

3.- El joc i l'activitat són quelcom vital pel nen i no una pèrdua de temps.

El Moviment reconeix que el joc i les activitats en la vida de l'infant són una cosa seriosa.

En el joc o l'activitat els nens i nenes són ells mateixos, potenciant les seves qualitats i habilitats, i descobrint el seu entorn.

El MIJAC no accepta el joc o l'activitat com una mena de recompensa després d'un treball que els adults consideren ben fet. Amb això no volem dir que sempre que els nens i nenes que es trobin hagin de jugar, però sí que totes les seves accions han de tenir sempre aquesta forma de joc i d'aventura. Tampoc no creiem que s'hagi d'utilitzar el joc i l'activitat com una mena de reclam per atreure els nens.

En el Moviment, valorant d'aquesta manera el joc i l'activitat, no intentem res més que respectar una manera d'actuar que rau implícita en la vida dels infants i que és la seva manera genuïna de fer.

4.- Els infants són cristians actius des d'avui i no només creients pel demà.

El Moviment creu que els nens i nenes són Església i que aquesta es fa present en el seu món mitjançant els mateixos nens i nenes, i que la millor manera d'evangelitzar el món infantil és a través d'ells mateixos.

#### **a.2) Organització dels infants**

Els nens i nenes del MIJAC, que es reuneixen en el centre per grups d'edat, aprenen a prendre responsabilitats al servei dels altres infants, segons la seva sensibilitat i possibilitats infantils. Tot infant té la possibilitat d'adquirir una responsabilitat dins del seu

grup: Responsable de grup, d'economia, de revista, de material... A cada centre existirà una coordinació entre els grups.

Cada centre tindrà un representant que participarà de la Coordinadora diocesana. La Coordinadora és el motor del Moviment Diocesà, junt a l'Assemblea diocesana d'infants. En aquestes es decideix la feina a fer i es comparteix la feina ja realitzada.

Els infants dels centres estan representats en l'àmbit catalanobalear per la participació de dos companys diocesans en l'Equip CAJIM.

L'òrgan màxim de decisió dels infants i preadolescents del Moviment és l'Assemblea catalanobalear d'infants.

\* Vegeu *Reglament d'Ordre Intern (artícles 16- 20 i articles 35-43)*

## **b) Els/Les animadors/es**

### **b.1) El paper de l'animador/a**

L'acció educativa i evangelitzadora del MIJAC, demana a l'animador/a ser Amic i Testimoni. Per treballar aquesta Convicció l'animador/a haurà de:

- 1.- Entendre el MIJAC com una opció educativa que li demana:
  - Partir sempre de la vida dels infants del seu grup.
  - Descobrir els valors que es donen en la vida dels infants i ajudar-los a viure'ls i transmetre'ls.
  - Acompanyar personalment el procés de l'infant, facilitant-li assumir respostes personals i madurar en el compromís Cristià. Per això, cal que l'animador:
    - Ajudi a reflexionar l'infant sobre la seva vida individualment i en grup: les seves experiències, emocions, problemes...
    - Conegui els trets fonamentals de la psicologia infantil.
    - Ofereixi un model de persona conseqüent amb l'Evangeli i les Conviccions.
    - Mostri la fe que doni sentit a la seva vida.
    - Disposi de temps gratuït per estar amb l'infant i amb el grup.
    - Es deixi acompanyar pel testimoni dels altres membres de l'Equip d'animadors.
  - Deixar-se interpel·lar per poder ser fidel a l'estil de vida que volem transmetre.
  - Viure l'alegria que es deriva de la seva tasca educativa i evangelitzadora sense buscar el seu propi protagonisme.
  - Entendre la creativitat com a fruit de l'anàlisi de la situació del grup i dels reptes que planteja sense utilitzar els infants com a camp de proves.
  - Ser un testimoni coherent davant els infants i no com una ocupació del seu temps lliure.
  - Treballar la dinàmica de la Revisió de Vida amb els infants ajudant-los a referir el que viuen i el que fan a la persona de Jesús
- 2.- Viure i transmetre els valors següents:
  - **Protagonisme i responsabilitat.** Cal facilitar a l'infant que es faci seu el Moviment des del primer moment i això representa lluitar contra corrent per motivar-lo a fer propostes, valorar i assumir responsabilitats; a comprometre's en accions dins el seu ambient; a comptar amb els altres. A més, cal que tot això ho reflexioni i ho celebri a la llum de l'Evangeli.
  - **Generositat i solidaritat.** Cal transmetre a l'infant la consciència de grup que l'ajudi a viure el sentit comunitari de la pròpia vida i de la fe en Jesús, la sensibilitat envers les mancances socials que l'envolten, la solidaritat que es desprèn de les Benaurances, la pobresa del qui necessita aprendre.
  - **Arrelament.** Cal ajudar a l'infant a apropar-se al món i a la cultura que l'envolta amb amor, sentit crític i predisposició per aprendre..

3.- Afrontar els reptes que comporta acompanyar els infants. Aquests reptes poden venir donats:

- Pel ritme de creixement divers dels infants i dels grups.
- Per les mancances i limitacions personals dels/de les animadors/es.
- Per les diverses situacions que envolten l'infant (família, escola, barri...).

En definitiva, demana a l'animador que sàpiga fer una lectura creient de la vida de l'infant.

## **b.2) Organització d'animadors/es**

L'òrgan màxim de decisió és l'Assemblea General, on intervenen representants de cada centre, de les diòcesis i del Moviment.

L'òrgan executiu del Moviment és el Consell catalanobalear, integrat pels membres de l'Equip Permanent (que vetlla perquè es duguin a terme les decisions del Consell i de l'Assemblea) i dos representants de cada MIJAC Diocesà.

Existeixen diversos Equips catalanobalears: Consiliaris, Coordinadors/es i Iniciadors/es-Formadors/es formats pel responsable del respectiu equip diocesà i el membre de l'Equip Permanent nomenat per acomplir el càrrec de responsable General en cada equip.

\* Vegeu *Reglament d'Ordre Intern* (artícles 44-73)

## **5. ELS CONSILIARIS**

En el MIJAC, els consiliaris han rebut la missió específica d'educar i acompanyar els infants i els/les animadors/es en el seu procés de descoberta de Jesús mort i ressuscitat, certament, a partir de la vida i accions dels infants. A més ajuden els/les animadors/es i els infants a mirar amb la mirada d'amor de Jesús, tal com ensenya amb les paràboles, els fets i les accions en el quotidià. D'aquesta manera, el consiliari

- acompanya els animadors en el procés d'iniciar i educar els infants en la pregària i en la participació de la litúrgia de l'Església, especialment en l'Eucaristia dominical.
- contempla la vida i el testimoni dels infants i dels/de les animadors/es, bo i respectant-ne la pluralitat i el procés. I tenen un model: Jesús Bon Pastor (Jn 10), i per això testimonien l'amor del Pare que dona vida en el seu Fill Jesús.
- vetlla per la inculturació de la Paraula de Déu. I ajuden a integrar la vida i les accions del MIJAC amb la fe en Jesús, la Paraula de Déu feta vida, feta menjar i beguda veritables (Jn 6,55).
- és memòria del fet que l'Església existeix com a comunió, és a dir, una unitat en la diversitat, i que aquesta comunió s'expressa, es visibilitza, es tasta i es celebra en l'Eucaristia dominical, on tots i totes, tot i ser molts i diferents, som *un de sol* en Jesucrist (1Co 10,16-17).
- vetlla per l'eclesialitat del MIJAC. I en concret, el consiliari ordenat, pel sagrament rebut, fa present el Crist unit al seu Cos que és l'Església, i alhora anima els infants i animadors/es a estar units com les sarments al cep (Jn 15,1-17).
- educa a trobar-se amb Jesús que camina al seu costat i els ajuda a llegir la vida i les accions a la llum de l'Evangeli, i a celebrar aquesta trobada pasqual.
- contempla el medi com el lloc on Déu manifesta la seva presència i revela la seva voluntat d'aplegar tots i totes en la seva comunió, sense excloure ningú d'aquesta festa, d'aquest banquet fraternal.

\* Vegeu *Document de Consiliaris*

Cada consiliari viu i realitza aquesta missió des del lloc concret que ocupa a l'interior de l'Església, com a consiliari laic o religiós –anomenats també animadors de la fe- o com a consiliari ordenat.

L'especificitat del consiliari ordenat rau en el sagrament de l'Orde rebut, que el configura sacramentalment a Crist, l'enviat del Pare, que ens dona el seu Esperit per portar a terme la seva obra en el món. El consiliari ordenat garanteix que l'Evangeli rebut i acollit (1 Co 15,1) i l'Eucaristia celebrada (1 Co 11,23) siguin les rebudes de Crist pels Apòstols. A més, representa Crist al si de l'Església i del Moviment (el fa present), i anima el Moviment segons el do rebut de l'Esperit per l'ordenació, perquè l'Evangeli de Déu sigui menjar i beguda veritables (Jn 6,55) pels infants que el reben i l'acullen.

## 6. LA INICIACIÓ-FORMACIÓ

### a) La Iniciació

Durant l'etapa d'iniciació de joves animadors/es en el MIJAC es treballen les bases i les Conviccions del MIJAC en cada un dels iniciands. Es tracta d'una iniciació il·luminada per la fe i animada pels valors de la fe. L'iniciador/a-formador/a té com a model directe el mateix Jesús, que també inicià als seus deixebles des de la fe i mitjançant l'acompanyament personal, en el dia a dia, de la vivència d'aquesta fe. Durant aquesta etapa, els/les animadors/es coneixen i aprofundeixen en les Conviccions del MIJAC, en el Projecte Educatiu, en el coneixement i opció pel món infantil, en l'estructura organitzativa i economia del Moviment; així com també en els mètodes i mitjans del Moviment (la Revisió de Vida, l'Estudi d'Evangelí, el Quadern de l'Animador/a i la Campanya).

\* Vegeu *Document d'Iniciació d'Animadors/es*

### b) La Formació

Després de l'etapa d'iniciació, els/les animadors/es esdevenen militants que treballen en el Moviment, assumint el compromís d'acompanyar els infants en el seu procés de fe i acceptant, en la mesura de les seves possibilitats, les responsabilitats que el Moviment els demana. Durant aquesta etapa, el Moviment acompanya l'animador/a mitjançant la Formació. Aquesta formació no supleix la Formació Cristiana que cada animador/a tingui en altres llocs, però sí que la vol complementar en les coses específiques del Moviment, a més de servir per a assegurar la formació permanent, el creixement de la fe i les Conviccions de cada animador/a. Els continguts formatius d'aquesta etapa inclouen l'economia, l'anàlisi permanent del món infantil, el seguiment dels infants, l'opció pel Moviment, la revisió de vida, el coneixement de Jesús, la celebració de la fe i la pregària, la diocesaneïtat del Moviment i els mitjans i mètodes del Moviment.

\*Vegeu *Pla de Formació Permanent*

### c) L'iniciador/a-formador/a

El coneixement de Jesús que fa l'animador/a del MIJAC és per etapes. Un procés on la persona creix en la fe a mesura que fa camí amb el grup de creients i treballa en l'evangelització dels infants i adolescents. La Iniciació-Formació és el mitjà que disposa el Moviment per a acompanyar els/les animadors/es en aquest camí. Tot el Moviment participa d'aquest mitjà, però és a l'iniciador/a-formador/a a qui es demana que tingui cura, d'una manera especial, d'aquesta tasca.

## **7. MÈTODES I MITJANS**

Per tal que la proposta del MIJAC sigui una realitat i no resti en paraules, calen uns mètodes i mitjans concrets, els quals han esdevingut tradicionals de l'Acció Catòlica.

Aquests són:

- a) La Revisió de Vida
- b) L'Estudi d'Evangelí
- c) La Campanya
- d) El Quadern de l'animador/a

### **a) La Revisió de Vida**

En els moviments d'Acció Catòlica es treballa amb un mètode fonamental: la Revisió de Vida (RdV). Es revisa la vida de les persones. Al MIJAC partim de la vida i acció dels infants i de la vida i opció dels/de les animadors/es. Tot això ho analitzem a la llum de l'Evangelí i en traiem compromisos concrets per anar avançant en la nostra militància cristiana.

L'acció en el MIJAC és acció transformadora perquè porta a alliberar l'infant i canviar en el seu entorn allò que no s'ajusta a l'Evangelí. L'acció també porta als infants a: descobrir, reflexionar i transformar, que són les passes que es corresponen al VEURE, JUTJAR, i ACTUAR del mètode de la Revisió de Vida que utilitzem tots els moviments d'Acció Catòlica.

Fer RdV amb els infants significa estar atents al que viuen; valorar el que fan; contemplar el que viuen... tot això per dinamitzar, canviar i transformar allò que fan, tant a nivell personal com de grup.

La Revisió de Vida amb infants té 3 moments:

VEURE:

- Un fet, una situació concreta, personal o de grup.
- Deixar-se interpel·lar.
- Veure com ens està afectant.
- Posicionar-se davant d'aquest fet o situació.
- Reflexionar sobre les seves conseqüències.
- Buscar les causes: per què passa això?
- Buscar fets paral·lels.

JUTJAR:

- Contrastar el fet/situació amb l'Evangelí: Com ho veuria Jesús? Què faria Jesús? Què em diu a través d'aquest fet?

ACTUAR:

- Seguir la invitació per col·laborar en la construcció del Regne de Déu.
- Què volem fer i per què?
- Preparar l'acció.
- Prendre un compromís concret.
- Repartir responsabilitats.

## **b). L'Estudi d'Evangelí**

A través de l'Estudi d'Evangelí, el MIJAC prepara els infants a trobar-se amb Jesús i els motiva a conèixer-lo, estimar-lo i seguir-lo com el seu Amic i Senyor. L'animador/a ajuda l'infant a dialogar amb Jesús, a descobrir-lo en la seva vida i acció i en el Moviment, i acollir-lo en l'Eucaristia.

Cal que l'animador/a s'hagi preparat, personalment o en l'equip d'animadors/es, l'estudi d'Evangelí i fer-ne pregària. És molt important que es motivi els infants d'una forma apropiada a la seva edat i procés, que es trobi un lloc i temps oportú, i que es creï un ambient adient a la interiorització personal.

L'Estudi d'Evangelí pot partir d'una situació viscuda, d'una acció o d'un fet, del grup o del MIJAC; a partir d'aquí, se'ns suggereixen unes preguntes sobre nosaltres i sobre Jesús...

Quan es fa l'Estudi d'Evangelí l'animador/a segueix el següent procés:

- Llegeix o fa llegir un text de l'Evangelí que pugui il·luminar el fet que el grup ha viscut i que ara reviu
- Fa explicacions i aclariments per tal de veure què ens diu Jesús
- Ajuda a interioritzar les preguntes i respostes que han anat sortint
- Afavoreix que els infants puguin compartir en un ambient d'acollida i sense precipitacions
- Convida a la pregària, ja sigui d'acció de gràcies, de perdó o de petició, ja sigui feta per ell o pels infants, ja sigui preparada o improvisada, ja sigui un parenostre o un cant ...

Per tant, l'Estudi d'Evangelí és un mitjà educatiu i d'evangelització molt apropiat per oferir Jesús als infants; per tal que el coneguin i tot coneixent-lo l'estimin i el segueixin.

## **c) La Campanya**

La Campanya és l'eix vertebrador de l'acció educativa d'una diòcesi o del Moviment en general. La Campanya parteix de problemes i situacions comunes als infants d'un medi determinat, cerca respostes col·lectives a aquests problemes i pretén promoure accions dels infants en el seu medi.

En l'àmbit catalanobalear els infants trien un lema cada dos anys; fruit del treball de reflexió i revisió de l'anterior lema. A partir d'aquest lema cada diòcesi planifica la seva Campanya, segons la seva realitat.

El plantejament d'una Campanya sempre ha de tenir present dos pols:

- El lema de la Campanya concretat en un àmbit de la realitat dels infants en un lloc i moment determinats (problemes, inquietuds i esperances que es veuen com a prioritats per treballar).
- Les Conviccions del Moviment, que hauran d'estar presents al llarg de tota la Campanya.

Per aquest motiu, la planificació d'una Campanya suposa:

- Llegir i escoltar la realitat infantil ara i aquí.
- Proposar-se treballar aquesta realitat a través d'uns objectius, centre d'interès, aspectes, tema...

Gràcies a la planificació que genera la Campanya els infants s'impliquen en la dinàmica de la Revisió de Vida i aprenen a integrar la fe a la seva vida.

Cal tenir present en tot moment que els infants són els responsables de dur a terme la Campanya.

## **d) El Quadern de l'animador/a**

El Quadern de l'animador/a (QdA), és un mitjà personal que ofereix a l'animador/a la possibilitat de revisar la seva tasca amb els infants cada setmana i fer-ne pregària. Per tant, podem dir que el QdA ens serveix per implicar Jesús directament en la nostra Convicció d'animadors/es -amics i testimonis dels infants-.

El Quadern de l'animador/a ens serveix per anar copsant com la vida afecta als infants del grup i poder observar els canvis i les transformacions que en ells es van produint. En definitiva, per anar veient com en la seva vida es fa present i actua Jesús.

El Quadern no té una única estructura, cada animador/a el pot confeccionar segons el seu estil, segons les seves necessitats i les del grup d'infants.

Passes a seguir a l'hora de fer el Quadern de l'animador/a:

- Descriure un fet observat o viscut amb els infants durant el dia, amb la màxima objectivitat i concretant quines persones han intervingut i quins gestos, expressions... s'han observat en els infants.
- Situar el fet en el context (família, grup, barri,...).
- Assenyalar les actituds descobertes en el fet, les dels infants i les personals, els avenços i retrocessos que s'han produït.
- Descobrir com Jesús s'hi fa present. És el moment d'agafar l'Evangelí per veure com es fa vida avui, aquí i ara.
- Fer pregària a partir del text (acció de gràcies, petició de perdó,...)
- Concretar la manera com es continuarà col·laborant en aquesta realitat a partir de la crida que fa Jesús.

## 8. EL MIJAC DIOCESÀ I CATALANOBLEAR

### a). Diocesanitat del MIJAC

La diòcesi o el bisbat és un *espai relacional*, on és possible trobar-se amb l'Evangeli de Jesús, on és possible rebre'l en la fe, i on és possible incorporar-se al Cos de Crist pels sacraments de la iniciació cristiana (baptisme, confirmació i Eucaristia); i així, existir com una comunitat de fills i filles de Déu i germans i germanes, on es proclama la Paraula de Déu, es confessa la fe dels Apòstols, se celebren els sacraments, i es testimonia la salvació i l'alliberament que Crist ha inscrit en el món. Però precisament el que fa que aquesta reunió de creients, que han acollit l'Evangeli i que el volen arrelar allà on viuen i actuen, sigui una diòcesi és el *Bisbe*.

La *parròquia* neix al segle IV com una *opció pastoral* de l'Església al servei de l'anunci de l'únic Evangeli de Déu i de celebració dels sacraments, en un espai relacional on hi ha una comunitat organitzada. A partir de les parròquies els infants han de ser incorporats en les estructures de l'Església i dels seus ambients, perquè la seva veu sigui escoltada, perquè se sentin acompanyats, perquè puguin fer camí, tots junts, amb els companys, germans i amics més grans, perquè participin en la construcció d'un món més just i solidari, perquè facin l'experiència pasqual de trobar-se amb el Senyor ressuscitat, que aplega tots els cristians entorn de la taula de la Paraula i de l'Eucaristia (Lc 24,13-35), i que convida tothom al banquet del seu Regne, al qual ell mateix ens hi mou, com cantem en el nostre *Himne*.

El *bisbe diocesà* té el *MIJAC diocesà* perquè l'Evangeli arribi sempre més lluny, arribi allà on no arriba des de les altres realitats diocesanes, com són les parròquies i els serveis diocesans. En definitiva, el bisbe diocesà té el MIJAC diocesà perquè l'Evangeli arribi als infants d'arreu de la diòcesi, sense desarrelar-los del propi ambient. D'altra banda, el MIJAC diocesà està en comunió amb el bisbe, perquè vetlla perquè l'Evangeli que anunciï sigui el de Jesucrist, i no pas ideologia o una sèrie de valors.

### b). El Moviment catalanoblear

L'Església és *comunió d'Esglésies*. La relació amb el món és de diàleg des de la diferència (vegeu Jn 17; Rm 12,2: no assimilats, però sí vinculats). Tot en l'Església, fins i tot ella mateixa, és perquè existeix en relació amb la Trinitat i amb un lloc concret.

L'Esperit Sant, per la Paraula i el Sagrament (vegeu Jn 6), arrela i edifica l'Església en Crist i en un lloc concret (Vic, Girona, Tarragona, Mallorca, Lleida, Barcelona, Terrassa...). La missió de l'única Església de Déu és duta a terme en cadascuna de les Esglésies locals, en les quals hi és veritablement present i hi actua l'Església de Crist una, santa, catòlica i apostòlica.

El MIJAC és fonamentalment diocesà, és a dir, s'arrela en una Església local on actua, educa i celebra, però alhora, pel fet de ser un moviment d'Acció Catòlica d'àmbit catalanoblear, estimula que les Esglésies locals de Catalunya i les Balears s'agrupin per tal d'evangelitzar el món dels infants del nostre país o realitat sociocultural i lingüística, i així, manifestar la *catolicitat* (unitat en la diversitat i plenitud de la sobirania de Crist) de l'única Església de Déu precisament a Catalunya i les Balears.

El MIJAC, per la seva eclesialitat o diocesanitat, ha de caminar juntament amb altres diòcesis. I perquè el MIJAC és alhora catalanoblear fa seu el compromís del *Concili Provincial Tarraconense* (1995) "de mantenir, assegurar i enfortir la unitat pastoral" dels

nostres MIJAC diocesans, “no pas per raons polítiques, sinó d'ordre eclesial i pastoral” (CPT 138). Però a més, perquè creiem que l'Església de Crist és una *comunió d'Esglésies*, i per tant, el nostre MIJAC C/B és una comunió de MIJAC diocesans. I la comunió sempre indica unitat en la diversitat, és a dir, enriquiment mutu, solidaritat, fraternitat, sinolidalitat.

El nostre *Concili Provincial Tarraconense* (CPT) ha urgit que les Esglésies que tenen seu a Catalunya aconseguen una comunió interdiocesana i una acció pastoral coordinada (CPT 142). El MIJAC hi coopera gràcies a la seva estructura catalana pel que fa a les diòcesis amb seu a Catalunya. Però a més, gràcies a la seva estructura i organització catalanobalear, ajuda a relacionar les Esglésies locals amb seu a Catalunya amb les Esglésies locals amb seu a les Balears (ja des del 1979 amb l'Església local de Mallorca), tot afavorit per una mateixa realitat cultural i lingüística (CPT 138). I a nivell catalanobalear el MIJAC està coordinat pastoralment amb el Secretariat Interdiocesà de Pastoral Juvenil (CPT 28) i amb el Consell Català de Moviments Especialitzats (CCME) des dels orígens.